

РЕШЕНИЕ

№ 122

гр. София, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО III ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мирослава Тодорова

Членове: Христинка К.
Иво Юр. Хинов

като разгледа докладваното от Иво Юр. Хинов Въззивно частно наказателно дело № 20231100600199 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.334 НПК.

То е образувано въз основа на въззивна жалба, подадена от адв. Д. Г., защитник на осъденото лице И. С. Р. против Определение от 23.11.2022 г на СГР, 110 състав, постановено по н.ч.д. № 2643/22, с което е извършена кумулация на осъжданията му. Прави се искане за намаляване на размера на наложените наказания и определяне на по-лек режим.

СГП посочва, че следва да се остави в сила групирането, извършено от СРС.

В съдебно заседание адв. Г. посочва, че следва да се уважи жалбата, като се намали наказанието и се определи по-лек режим.

Осъденото лице Р. посочва, че иска по-лек режим за първото си осъждане.

Софийски градски съд, III въззивен състав, след като обсъди доводите на страните и взе предвид естеството на повдигнатото обвинение и събраните по делото доказателства, установи следното:

Настоящото производство е въззивно, поради което съдът дължи на първо място отговор на доводите в жалбата и тези, направени от страните в съдебното заседание; също така дължи и служебна проверка на всички аспекти на законосъобразността на първоинстанционния съдебен акт, независимо от липсата на изрични доводи на страните в тази насока.

Относно доводите на защитата. По своето естество тези доводи се отнасят до определяне на по-леко наказание и по-лек режим за изтърпяването му. Това налага извършване на нова самостоятелна преценка на осъжданията на осъденото лице, респективно на възможните им групирания.

Видно от справката за съдимост, И. С. Р. е осъждан както следва:

1. по н.о.х.д. № 4659/18 на СГС, с влязъл в сила съдебен акт на 31.10.2018 г за деяние от 01.05.2018 г по чл. 354а вр чл.63 НК на наказание от 2 години "пробация“;

2. по н.о.х.д. № 4972/18 на СГС, с влязъл в сила съдебен акт на 22.01.2019 г за деяние от 12.04.2018 г за деяние по чл.354а вр чл.63 НК на наказание 6 месеца "лишаване от свобода", условно отложено за срок от 2 години; с определение по това дело, влязло в сила на 07.02.2019 г, това наказание и онова по предходното дело са кумулирани, с определяне на общо наказание от 6 месеца "лишаване от свобода", условно отложено за срок от 2 години.

3. по н.о.х.д. № 1910/19 г на СГС с влязъл в сила съдебен акт на 22.06.2020 г за деяние от 27.01.2018 г по чл.354а вр чл.63 НК на наказание "лишаване от свобода" за срок от 9 месеца, условно отложено за срок от 2 години;

4. по н.о.х.д. № 14 331/20 на СРС, с влязъл в сила съдебен акт на 28.10.2020 г за деяние от 10.09.2020 г по чл.194 НК на наказание 1 година „пробация“; с определение по ч.н.д. № 819/21, влязло в сила на 18.05.2021 г, неизтърпяната част от това наказание е преобразувана в наказание 2 месеца и 14 дни "лишаване от свобода" с общ режим;

5. по н.о.х.д. № 1943/18 на СРС, с влязъл в сила съдебен акт на 11.11.2020 г за деяние от 24.11.2017 г по чл. 144 ал.3 вр чл.63 НК на наказание от 4 месеца "лишаване от свобода" с изпитателен срок от 3 години; с определение от 15.04.2021 г, влязло в сила на 18.08.2021 г, са кумулирани първото, второто, третото и петото от тези осъждания, с налагане на най-тежкото наказание от 9 месеца "лишаване от свобода", с изпитателен срок от 3 години; постановено е отделното изтърпяване на пробацията по четвъртото осъждане; извършени са съответните приспадания на вече изтърпените наказания.

6. по н.о.х.д. № 1586/20 г на СРС, с влязъл в сила съдебен акт на 16.12.2021 г за деяние от 28.02.2019 г по чл. 195 вр чл.63 НК на наказание от 2 години "лишаване от свобода" при строг режим, като е приведено в реално изпълнение кумулираното по н.ч.д. № 4972/18 наказание от 6 месеца.

По н.ч.д. № 8070/21 на СГС, с влязъл в сила съдебен акт на 08.12.2021 г, са кумулирани първото, второто, третото и петото от осъжданията му, като е определено общо наказание от 9 месеца "лишаване от свобода", при общ режим; постановено е отделното изтърпяване на остатъка от наказанието по четвъртото осъждане, след преобразуването му в "лишаване от свобода".

Най-напред следва да се посочи, че законосъобразно СРС, 110 състав, е извършил кумулацията, доколкото именно това е съставът, постановил последната влязла в сила присъда. В хода на производството са били изслушани осъденото лице и неговият служебен защитник.

С обжалваното си определение СРС е кумулирал първото и второто от горепосочените осъждания, като е наложил най-тежкото от тях, а именно наказанието от 6 месеца "лишаване от свобода", със строг режим, с приспадане на задържанията; също така са кумулирани осъжданията по третото, петото и шестото осъждане, с налагане на най-тежкото от тях в размер на 2 години "лишаване от свобода", при строг режим, отново с приспадане на задържането.

Въззивният съд приема, че правилно СРС е кумулирал тези шест осъждания.

Преди това трикратно са били кумулирани осъжданията на Р., в различна комбинация. Но последното, шестото осъждане, прави тази комбинация вече по-неблагоприятна за него.

Така са възможните следните комбинации, като за всяка една от тях са налице

законовите изисквания за групиране на деяния, извършени в период от време преди да е влязла в сила окончателен съдебен акт за което и да е от тях, по чл.23 ал.1 НК.

Първият вариант е запазване на модела на предходните кумуляции – първото, второто, третото и петото от осъжданията, с налагане на най-тежко наказание от 9 месеца "лишаване от свобода"; респективно четвърто и шесто осъждания, с налагане на най-тежко наказание от 2 години – или общо 2 години и 9 месеца "лишаване от свобода".

Вторият вариант е групиране на първото, второто и третото осъждания, с налагане на най-тежкото наказание от 9 месеца "лишаване от свобода"; както и четвърто, пето и шесто осъждания с най-тежко наказание от 2 години – или отново 2 години и 9 месеца "лишаване от свобода";

Третият вариант е онзи, който е избрал СРС с обжалваното определение – а именно първото и второто, с определяне на най-тежко наказание от 6 месеца "лишаване от свобода"; трето, пето и шесто, с определяне на най-тежко наказание от 2 години "лишаване от свобода" – с общо наказание от 2 години и 6 месеца "лишаване от свобода". СРС е пропуснал да посочи, че следва отделно да се изтърпи и наказанието по четвъртото осъждане от 2 месеца и 14 дни – или общо 2 години, 8 месеца и 14 дни.

Следователно именно този последен трети вариант е най-благоприятен за осъденото лице, макар и само с 16 дни по-кратко наказание "лишаване от свобода".

Също така законосъобразно е прието, че наказанията по двете групи следва да бъдат изтърпени реално, предвид обстоятелството, че при първоначално определените изпитателни срокове са били извършени нови престъпни деяния.

На последно място е достатъчно общото посочване от страна на СРС за приспадане на предварителното задържане и изтърпени наказания „пробация“ и "лишаване от свобода"; конкретното приспадане по дати може да бъде извършено от СРП, на основание чл.417 НПК

При все това актът на СРС следва да бъде изменен в две насоки.

На първо място следва изрично да се посочи, че четвъртото осъждане следва да се изтърпи отделно; това е необходимо с оглед пълнотата на произнасянето на съда при кумулиране, което произнасяне следва да обхване всички осъждания, без да пропуска онези, които следва да се изтърпят отделно.

На второ място следва да се предвиди първоначален общ режим за първата група кумуляция, относно първото и второто осъждания. СРС е приел, че се прилага нормата на чл.57 ал.2 б.„в“ ЗИНЗС, доколкото сборът от двете съвкупности е над 2 години и са извършени в изпитателния срок. В действителност този аргумент е относим само към втората съвкупност, но не и за първата. За нея следва да се определи общ режим.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯ определение от 23.11.2022 г на СРС, 110 състав, постановено по н.ч.д. № 2643/22, с което е извършено групиране на осъжданията на И. С. Р. с ЕГН *****, като:

- изменя на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗИНЗС първоначалния режим на изпълнение на общото най-тежко наказание от 6 месеца лишаване от свобода, наложено измежду наказанията по н.о.х.д. № 4659/18 на СГС и по н.о.х.д. № 4972/18 на СРС, от строг на ОБЩ.

ПОТВЪРЖДАВА определението в останалата му част.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____